

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ετησία . . . δρ. 8,—

Ἑτησία . . . φρ. 10,—

Ἑξάμηνος . . . 4,50

Ἑξάμηνος . . . 5,50

Τρίμηνος . . . 2,50

Τρίμηνος . . . 3,—

Δι' ἀνδρομαί ἀρχονται τὴν 1ην ἡμέστην μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἔτων, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 21 Μαΐου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 25

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων : — Ὁ Λουδοβίκος Κορμάς, συλληφθεὶς ὡς δράστης τῆς ἐναντίου τοῦ Βοναπάρτου ἀποπειράς, ἀφ' ἑθελὺ ἐλευθέρους ὑπὸ τοῦ πρώτου Ὑπάρχου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῷ παιδάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τοὺς πραγματικοὺς ἐνόχους. Τότες ἀνεζάλυνε τῶντι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ χοροδιδασκάλου Δεπρεῦ καὶ τοὺς συνέλαβε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν μαθητῶν του Μουσκαδίνων. Οἱ τρεῖς συνωμοταί, περικυκλωθέντες εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν ὅπου συνεδρίαζον, ἠναγκάσθησαν νὰ παραδοθῶν, καὶ δεσμευθέντες, ὥδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὸ Κεραεῖκόν. Ὁ Βοναπάρτης, εἰς τὸν ὅποιον ἀνηγγέλθησαν τὰ συμβάντα, διέταξε τότε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν του ὁ μικρὸς Κορμάς.

Ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ, ὁ Λουδοβίκος εἰσῆλθετο μετ' ὀλίγον ὀριανθευτικῶς εἰς τὸ ἴδιον ἐκεῖνο γραφεῖον ὅπου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, εἶχεν εἰσελθὼν τάπεινός καὶ τρέμων ὡς ὑπόδικος.

Ὁ Βοναπάρτης τὸν ὑπεδέχθη μὲ γελαστὸν πρόσωπον.

— Λοιπόν, τὸν ἠρώτησε, τὸ κατώρθωσες ;

— Μάλιστα, πολὺτα πρῶτε Ὑπάτε, ἀπεκρίθη εὐθαρσῶς ὁ Λουδοβίκος· οἱ τρεῖς αἰχμάλωτοι εἶνε κάτω. Ἡ προθεσμία ποὺ σὰς ἐζήτησα, λήγει αὖριον εἰς τὰς δέκα. Βλέπετε, ὅτι δὲν μοῦ ἐχρειάσθη ὅλη.

Τότε ὁ Βοναπάρτης ἐστράφη πρὸς ἕνα κύριον φοροῦντα κατὰμαυρα, ὁ ὅποιος ἐστέκετο πλησίον τοῦ γραφείου του, καὶ τῷ εἶπεν εἰς τόνον κάπως εἰρωνικόν :

— Φουσέ, νὰ ἀκρινίσετε τουλάχιστον αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ δὲν κατωρθώσατε νὰ τοὺς συλλάβετε.

Συγχρόνως ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του τὸ πορτοφόλι, τὸ ὅποιον τῷ εἶχε φέρῃ ὁ ὑπαπιστής, καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ Φουσέ τὸ ἐπῆρε καὶ εἰπὼν ὀργίλον βλέμμα ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου, ὁ ὅποιος εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ συλλαμβάνῃ κακούργους χωρὶς τὴν ἀδείαν του, ἐτραύλισε :

— Πρόκειται νὰ μάθωμεν τί ἀληθὲς ὑπάρχει εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.

— Ἀκριβῶς ! ἀπεκρίθη ὁ Βοναπάρτης ἀκόμῃ εἰρωνικώτερα.

Κατόπιν ἐστράφη πρὸς τὸν Λουδοβίκον καὶ μὲ μεγάλῃν εὐμένειαν μειδιῶν, τῷ εἶπε :

— Μικρέ, ἂν οἱ κακούργοι εἶνε πράγματι αὐτοί, θὰ τὸ μάθωμεν ἐντὸς ὀλίγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΜΙΡΑΜΙΔΟΣ

Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1805.

Ὁ κοντὸς ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ, τὸν ὅποιον εἶδαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως ταύτης νὰ παραγγέλλῃ εἰς τὸν Κορμά μίαν στολὴν καὶ . . . νὰ μὴ τὴν πληρώνῃ, εἶνε τώρα Αὐτοκράτωρ τῶν Γαλιών.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου, ὁ Ναπολέων ἐθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καθὼς καὶ τῆς

Ἰωσηφίνας Μπωαρναί, τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Πρὸ τοῦ νέου του θρόνου, ὑποταγμένοι, ἔμελλον νὰ κύβουν ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης.

Τὴν 4 Φεβρουαρίου ἐδίδετο ἐπίσημος παράστασις - soirée de gala, - εἰς τὸ θέατρον τοῦ Μελοδράματος, τὴν περίφημην Ὀπεράν.

Ὁ αὐτοκράτωρ μὲ ὅλην τὴν αὐ-

λήν ἐπῆγε νὰ ἰδῇ τὴν «Σεμιράμιδα». Ἡ αἴθουσα ἦτο μεγαλοπρεπής, διότι ὅλη ἡ νέα ἀριστοκρατία, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἰδρύσῃ ὁ Ναπολέων Α', ἐσπευσε νὰ συρρεύσῃ εἰς τὸ θέατρον καὶ νὰ ἐπευφημήσῃ ἀκόμῃ μίαν φορὰν τὸν μεγάλον καὶ ἐνδοξον νικητὴν.

Εἰς ἕν θεῶρετον ἐκάθητο ἡ κυρία Σάν-Ζέν, στραταρχίνα τῶρα τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ τὰ μεγαλεῖα καὶ αἱ τιμαὶ δὲν μετέβαλον πολὺ τοὺς τρόπους τῆς πρώην βιβαντιέρας. Διαρκῶς ἐκινεῖτο, ὠμιλοῦσε δυνατά, ἔχαιρετοῦσε τὸν ἕνα ἀπὸ ἐδῶ, ἔστελλεν ἕνα νεῦμα καὶ ἕνα μειδίαμα φιλικὸν πρὸς τὸν ἄλλον ἀπὸ ἐκεῖ. Πλησίον τῆς ὁ Λεφέμπρ, μὲ τὴν μεγάλῃν στολὴν τοῦ στρατάρχου, τὴν συνεδούλευε σιγὰ νὰ φέρεται κάπως σεμνότερα, ἀξιοπρεπέστερα. Ἀλλ' ἐκείνη προσεποιεῖτο ὅτι δὲν ἤκουε. Καὶ μίαν

στιγμὴν ποὺ ἐνόμισεν ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς τὸ ἐπαράκαμε, τὸν ἐκτύπησε μὲ τὴν βεντάλια τῆς εἰς τὰ δάκτυλα καὶ τοῦ εἶπε :

— Μὰ γὰρ νὰ σοῦ πῶ, ἄντρα ! . . . πέτρινος λοιπὸν εἶσαι σύ ! . . . Δὲν τὸ καταλαβαίνεις ὅτι δὲν μπορῶ νὰ σταθῶ, νὰ ἴσω χάσω, μὲ τὴν ιδέαν ὅτι ἡ ἀρραβωνιαστικὴ τοῦ Λουδοβίκου μας, ἡ ὡραία χορεύτρια

« Ἡσθάνθη ἕνα ἰσχυρὸν χερὶ ποῦ τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα . . . » (Σελ. 192, στ. γ'.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ ΣΑΣ !

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ “ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,” Πρώτης καὶ Δευτέρας Περιόδου

Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ τῆς «Διαπλάσεως» (1879 - 1893) ἀποτελείται ἀπὸ 24 τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν μόνον 19. Ἡ τιμὴ τούτων ποικίλει ὡς ἑξῆς :

Α') Πρὸς **δραχμὴν 1** ἕκαστος διὰ τὰς Ἀθήνας, δρ. 1,10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἰεζωτικόν, τιμώνται : ὁ 4ος τόμος (τοῦ 1882), ὁ 5ος (τοῦ 1883), ὁ 7ος (Α' Ἐξαμηνία τοῦ 1885), ὁ 11ος (Α' Ἐξαρ. τοῦ 1887), ὁ 15ος (Α' τοῦ 1889), ὁ 16ος (Β' τοῦ 1889), ὁ 17ος (Α' τοῦ 1890), ὁ 18ος (Β' τοῦ 1890), ὁ 19ος (Α' τοῦ 1891), ὁ 20ος (Β' τοῦ 1891), ὁ 21ος (Α' τοῦ 1892), ὁ 22ος (Β' τοῦ 1892) καὶ ὁ 23ος (Α' τοῦ 1893). Οἱ τόμοι οὗτοι εἶνε ὑποτιμημένοι, διότι ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετὰ ἀντίτυπα.

Β') Πρὸς **φράγκα 2,50** ἕκαστος, ἦτοι εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν, οἱ ἐπόμενοι : ὁ 1ος (τοῦ 1879), ὁ 8ος (Β' Ἐξαρ. τοῦ 1885), ὁ 9ος (Α' τοῦ 1886), ὁ 12ος (Β' τοῦ 1887), ὁ 14ος (Β' τοῦ 1888) καὶ ὁ 24ος (Β' τοῦ 1893).

Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν πρὸ πολλοῦ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ τῆς «Διαπλάσεως» (ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι σήμερον), ἀποτελείται ἀπὸ 17 ἐτησίου, μεγαλητέρου σχήματος τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων : Οἱ πέντε πρώτοι, τῶν ἐτῶν, 1894, 1895, 1896, 1897, καὶ 1898, εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμώνται ἕκαστος, ἄдетος φρ. 3 (ταχυδρομικῶς 3,50), χρυσόδετος φρ. 6 (ταχυδρομικῶς 6,50). Οἱ κατόπιν ἑπτὰ τόμοι τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, τιμώνται ἕκαστος, ἄдетος φρ. 7 καὶ χρυσόδετος φρ. 10. Τέλος οἱ ἀκόλουθοι πέντε τόμοι, τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908, 1909, καὶ 1910, τιμώνται ἕκαστος ἄдетος φρ. 8 καὶ χρυσόδετος φρ. 10.

Η ΠΛΗΡΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ “ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ” ἀποτελείται κατὰ τὰνωτέρω ἀπὸ 36 τόμους, —ἐκτὸς τῶν ἐξηντλημένων, — τιμωμένους δραχμὰς ἢ φράγκα 138.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς λαμπροὺς καὶ ἀφθόνως εἰκονογραφημένους τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως», καθεὶς τῶν ὁποίων εἶνε ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων καὶ ἀποτελεῖ **βιβλίον αὐτοτελές**, ἐκτὸς τῆς ἄλλης ποικίλης, τερπνῆς καὶ μορφωτικῆς ὕλης, τοῦ πληθοῦς τῶν μικροτέρων διηγημάτων, ποιημάτων, χρονογραφημάτων, γελοιογραφιών, κωμωδιῶν, δραματιῶν, μονολόγων, κτλ. κτλ. — περιέχονται καὶ τὰ ἐξῆς τερπνότερα καὶ διδακτικώτατα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ἔργα ἀνεγνωρισμένων παιδαγωγικῶν συγγραφέων καὶ δοκίμων μεταφραστῶν, τὰ πλεῖστα βραβευμένα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, διὰ καθὲς ἡλικίαν, δυνάμενα νὰ ἀναγνωθοῦν εὐχαρίστως καὶ ἐπωφελῶς ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας :

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ὁ **Ἀνοικτόκαρδος**, εἰς τὸν 6ον τόμον (ἐξηντλημένον). — Οἱ **Τρεῖς Μικροὶ Σωματοφύλακες**, εἰς τὸν 7ον καὶ 8ον. — Ὁ **Βράχος τῶν Γλάρων**, εἰς τὸν 9ον. — Ὁ **Μικρὸς Ἡρώς** εἰς τὸν 10ον (ἐξηντλημένον). — Ἡ **Κόρη τοῦ Γέρω Θωμᾶ** εἰς τὸν 11ον. — Ὁ **Ἰωάννης Καστέρας**, εἰς τὸν 12ον 13ον (ἐξηντλημένον) καὶ 14ον. — Ὁ **Κερβάνιον** εἰς τὸν 13ον (ἐξηντλημένον) καὶ 14ον. — **Αἱ Διετεῖς Διακοπαὶ** (τοῦ Βέρν), εἰς τὸν 15ον καὶ 16ον. — Ὁ **Πλοίαρχος** εἰς τὸν 17ον καὶ 18ον. — Ἡ **Γυφτοπούλα** εἰς τὸν 19ον καὶ 20όν. — Ἡ **Ἀδελφούλα μου** (πρωτότυπον τοῦ Ξενοπούλου) εἰς τὸν 20όν. — Οἱ **Καλοὶ ἄνθρωποι**, εἰς τὸν 21ον. — Ὁ **Μικρὸς Δόρδος** εἰς τὸν 22ον. — Ὁ **Κληρονόμος τοῦ Ροβινσῶνος**, εἰς τὸν 23ον καὶ τὸν 24ον. — **Εἰς ἀναζητήσιν Μέλлонτος** εἰς τὸν 10ον (ἐξηντλημένον). — **Ἐλπίς καὶ Χάρις** εἰς τὸν 12ον.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἡ **Πριγκίπισσα Ροζάλλα**, τὰ παθήματα τοῦ Γιαννάκη Σωπάρα καὶ ὁ **Μικρὸς Κόμης**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1894. — Ἐν **Οἰκογενείᾳ**, Οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ καὶ **Μαύρη καὶ Ἀσπρος**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1895. — **Καίσαρ Κασκαμπέλ** (τοῦ Βέρν) καὶ ὁ **Ὁρφάνος τῆς Νέας Ὁρλεάνης**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1896. — Ὁ **Ἀκόλουθος τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος**, ἡ **Ἀσπροῦλα** καὶ ἡ **Οἰκογένεια Μανιζουράνα** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1897. — Ἡ **Σφιγὲς τῶν Πάγων** (τοῦ Βέρν), οἱ **Μικροὶ Ροβινσῶνες τοῦ Βράχου** καὶ τὰ **Ταξείδια τοῦ Γιούλιβερ** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1898. — Οἱ **Χρυσοθήραι τῆς Ἀφρικῆς** καὶ αἱ **Περιπέτειαι τοῦ Ρογήρου**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1899. — Ἐγγονος **Αὐτοκράτορος**, ἡ **Χρυσόφορος Φλίψ** καὶ ὁ **Πετρομαζευνίης**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1900. — Ὁ **Θαυμάσιος Ὁρενόκος** (τοῦ Βέρν) αἱ **Ἀνεψιὰὶ τοῦ Κυρίου Βῶρκε** καὶ ὁ **Φασουλᾶκης Ροβινσῶν**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1901. — Ὁ **Μέγα Λάσος** (τοῦ Βέρν), ἡ **Βοεροπούλα**, ὁ **Ἀσώτος Υἱὸς** κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1902. — **Αἰμυλία Χώβ**, τὰ **Παραμύθια τοῦ Καβιδουλίνου** (τοῦ Βέρν), Ὁ **ῥῆγος τοῦ κόσμου**, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1903. — Οἱ **ἀριστεῖς ταξιδεύουν** (τοῦ Βέρν), Ἡ **ἐξαδέλφη μου**. **Ἡμερολόγιον Ὁρφάνη**, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1904. — Ἡ **πόλις τοῦ Χρυσοῦ**, τὸ **Σχολεῖον τῶν Ζώων**, τὸ **Τροχόσπιτο** καὶ οἱ **Τρεῖς Ἀδελφοὶ τοῦ Ἀρτανιάν**, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1905. — Ὁ **Ναυτόπαις τοῦ Σουρκούφ**, τὸ **Φεγγαρόπαιδο**, Ἡ **ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ**, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1906. — Τὰ **δίδυμα τοῦ Τράνσβααλ**, ἡ **Φαντασμένη**, Ὁ **μαθητὴς τοῦ λοχία Φλογέρα**, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1907. — **Διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος**, **Μυστηριώδεις Ἐγκλήματα** (τοῦ Βέρν), **Μικρὸς παραμάνγειρος** — **Μέγας μουσικός**, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1908. — **Κοσμοκράτωρ** (τοῦ Βέρν), **Οἱ ἐξαδέλφοι Κορπανῶφ** καὶ ἡ **Μικρὴ Μαύρη Βασιλοπούλα** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1909. — **Τιάρκος καὶ Ζινέττα** (Συνέχεια τοῦ Λονδοβίκου Κορμᾶ) εἰς τὸν τόμον τοῦ 1910.

Πᾶσα παραγγελία, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, κατὰ προτίμησιν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἀπευθύνεται : πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, Διευθυντὴν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, εἰς Ἀθήνας.